

Spørgsmaal vil imidlertid ikke faa aktuel Betydning før i Efteraaret 1900, og følgende er det ikke nødvendigt at træffe Bestemmelse derom ved Behandlingen af Finansloven for det nu kommende Finansaar, men først ved Behandlingen af den næste Finanslov. Man har derfor ikke villet tage nogen Bestemmelse derom allerede i Aar. Dernæst er der, som jeg allerede har sagt, fra forskellig Side klaget over, at alt for mange Besætninger ere blevne udelukkede fra at kunne deltage i den nu stedfindende Konkurrence. Ministeren har imidlertid ment, at det vilde være vanskeligt for ham at gribe direkte ind i denne Sag, idet Afgørelsen desangaaende af kam er lagt i Landboforeningernes Haand, hvorfor han ikke vilde finde det rigtigt, at han nu gjorde Indsigelser mod den Maade, hvorpaa Landboforeningerne have bragt Sagen til Udførelse; han har imidlertid erklæret at ville skrive til Landboforeningerne, meddele dem de Anker, som ere fremkomne, og henstille til dem at tage under Overvejelse, hvorvidt der i dem maatte være noget berettiget, og hvorvidt de fremtidig maatte kunne undgaas. Dernæst er der endnu et Par Tvivlsmaal, med Hensyn til hvilke jeg henstiller til den ærede Minister at udtale, hvorvidt vor Opfattelse stemmer overens. Der er saaledes Ordningen af den Konkurrence, der paa tænkes begyndt til Efteraaret. Jeg ser ikke rettere, end at det er nødvendigt, at i denne anden Konkurrence maa ogsaa de Besætningsejere kunne deltage, som ere blevne præmierede ved den første Konkurrence, thi i modsat Fald synes det, at Spørgsmaalet om Præmiernes Fastsættelse i Fremtiden ikke bliver holdt aabent. Endvidere har jeg forstaaet, at den ærede Minister tilsigter, at den Grundpræmie, som eventuelt vil blive at uddele, naar den anden Konkurrence er tilendebragt i Efteraaret 1901, skal udredes af den nu løbende 4-aarige Bevilling. Jeg kan ikke ret se, at dette vilde være rigtigt. Den 4-aarige Bevilling udløber den 31te Marts 1902, og Meningen er, at Rigsdagen til den Tid vil staa fuldstændig frit over for Spørgsmaalet om Bevillingens Fortsættelse. Derfor forekommer det mig, at Udredelsen af en ny Grundpræmie paa Basis af næste Konkurrence ikke kan ske, medmindre hele Sagens Fortsættelse besluttet ved en ny Bevilling, der eventuelt vil komme til at løbe fra 1ste April 1902. — Med Hensyn til Dampskibsfarten imellem Esbjerg og Parkeston blev der ved 2den Behandling anket over, at Dampskibene lod tilbage at ønske, særlig i Henseende

til deres Indretninger for Transporten af Kød. Den ærede Minister har i denne Anledning meddelt Udvalget, at der paa tænkes forskellige Forandringer og Forbedringer i Routens Drift, og jeg henstiller til den ærede Minister her for Tinget at ville gentage de Oplysninger, som han desangaaende har givet Udvalget. — Tilbage har jeg endelig at nævne den Bevilling til Udlaan til Fiskere, som findes paa Finanslovens § 27. Der er stillet 100,000 Kr. til Raadighed, som kunne udlaanes til Kommuner, for af dem atter at udlaanes videre til Fiskere eller Fiskeriselskaber. Det ærede Medlem for Tisted (Trolle) har henledet Opmærksomheden paa, at det efter hans Opfattelse ofte er vanskeligt for de mere ubemidlede Fiskere at opnaa saadant Laan, fordi de Vilkaar, som Kommunerne stille, efter hans Mening ofte ere ret strenge. Han vilde derfor finde det ønskeligt, om der kunde indføres den Ordning, at Staten laante til Fiskerne mod indbyrdes Kaution i Lighed med, hvad der finder Sted ved Udlaan fra Foreninger, som virke i Storbritannien og Irland. Vi have forhandlet derom med Ministeren, og vi ere blevne enige med ham om, at han vil undersøge denne Sag i den kommende Sommer for at se, hvad der maatte være beføjet i de her nævnte Anker. I hvert Fald vilde det dog næppe kunne anses for praktikabelt, at Staten gav Laan direkte til de enkelte Fiskere. Derimod kunde det maaske tænkes, at Sagen lod sig ordne ved Mellekomst af større Fiskeriforeninger. Spørgsmaalet kan genoptages til næste Aar. Hvis det ærede Medlem for Tisted er til Stede, vil han ventelig selv gøre nærmere Rede for sin Opfattelse.

K. M. Klausen: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til den ny Bevilling, som er opført til Understøttelse til Opretelse af Landbrugskursus for Husmænd, 2,000 Kr. Jeg skal i den Anledning tillade mig at henlede Opmærksomheden paa den Skrivelse, som findes i Bilagene, og i hvis Begyndelse der staaar, at det særlig er Gaardmandssønner og Døtre, som nyde godt af Undervisningen paa Højskolerne; altsaa, det bliver særlig denne Klasse, som faar godt af de mange Penge, der hvert Aar bevilges paa Finansloven til Højskolerne. Jeg har oftere udtalt den samme Anskuelse, men er bleven modsagt fra mange Sider her i Tinget. Det glæder mig nu at se, at man ogsaa i Ministeriet har den Opfattelse, at de store Højskolebevillinger fortrinsvis komme Gaardmands-